

Önskan om en AI som skriver mina artiklar är enormt stor!

Jag brukar trilla förbi AI-hatare allt som oftast. Skräckartiklarna- eller äckelminerna för AI förvrider deras ansikten till en spegelbild av deras känslor. Fy vad äckelspegelbilden är oattraktiv! Har du tänkt på det någon gång? Har du tänkt på att människor som speglar något de inte gillar blir väldigt fula i själen liksom? Som om äcklet de upplever är en fulhetsdemon. En vacker individ förlorar för evigt sin skönhet efter ha uppvisat sitt lägsta väsen.

Som om satyget vände sig utochin och fulhetsdemonen fortsätter att kråma sitt förvridna innandöme.

AI kan bli farligt men vi är 30 år försent ute att göra något åt saken! Jag vill så fruktansvärt jättegärna upplysa och påpeka om att stormarna av åsikter, att alla tsunamis av påverkansförsök har en endaste ägare, har endast 20 funktionärer men miljoner åskådare. -De är planerade och bakgrunden är ALLTID pengar. Någon tjänar på att du nu ligger i fulhetsdemonens grepp och vändas i svett varje natt.

Vem tjänar på att vi inte kan använda AI att utveckla oss med?

Vet du vad som är värre? Att veta om dessa ohemliga hemligheter och folk som vägrar lyssna på Hesa-Fredrik. Vad ska jag göra med sådan information? Hur ska vi kunna utvecklas om rädslan att göra fel i andras ögon alltid är närvarande.

Efter att ha arbetat under många år med VD:ar är min erfarenhet att chefer inte gillar mig. Det finns en orealistisk syn på mig som demon själv. Att min ständiga avsikt är att stjäla deras jobb. Jag vet inte hur många som utsatt mig för prekatastrofhantering, när en individ agerar värsta-scenario-förebyggande och desarmerar mig.

Vet du varför jag skriver "jag" och varför texterna oftast är i "jag-form"? Först för att jag har så otroligt många iakttagelser att dela och för det andra, för att jag är trött på bristen av ställningstagande. Jag avskyr "ICA-kärringarnas lunchmöten", som var en grej på 80-talet när tanterna på Konsum och ICA hade någon form av syjunta i lunchrummet där de snackade skit om varandra. De avböt varandra i skytteltrafik under hela dagen.

11:45 hade Bettan lunch och mötte Inger i lunchrummet. De snackade skit om Vivvi, tills Vivvi hade lunch. När Vivvi kom in, gick Inger ut och när ändå Inger gått ut, då var det viktigt att vessa fram hur värdelös och ful Inger var i sitt jobb och sin peruk.

Det här giftiga klimatet kom från ICA-, Konsumchefernas behandling av personalen. Framförallt kvinnor utsattes. "Kan du jobba idogt 100%, då kan du lägga på 10% till", för cheferna var utbildade att tro att alla fuskade till sig 10 min här och tre minuter där och under en hel dag blev fusket 1 timme. Kärringen vågade inte säga till chefen, hon vågade **ligga till sig** högre status och bli fri det onda ögat, men inte ryta ifrån. Mannen var inte inte lika rädd, han bad chefen fara och flyga om stämpeluret kom på tal eller om han

ombads jobba hårdare än vad han redan gjorde.

Minnet av ICA-kärringarnas lunchmöten sitter kvar än idag och jag kan läsa av skitsnack med grund i rädsla genom atmosfären runt grupperna. Jag tycker att fler borde skriva "jag" för det är alldeles för lätt att skylla problem man räds på någon som inte är närvarande och inte på när så skräckinjagande som en chef.

Problemet en AI kan lösa för mig är att jag lider brist på personal som kan agera min förlängda arm. Jag har inte tid att spotta ut bra artiklar i den hastighet som krävs, när jag är allt från städare, till butiksbyggare och hantverkare. Om jag också är belagd med ansvaret att marknadsföra min idé, blir det oerhört lite tid över till författarskapet.

Tyvärr är inte AI:n så utvecklad än så de kan arbeta helt själva. Det krävs fortfarande en insats från min sida. Jag skulle anlita folk om fler vågade ta jobb som inte har stora ägare och ifall jag hade råd, men företagsklimatet är inte anpassat för nystarter. Nystartsföretag som sitter i incubators, är satsningar som i regel endast tilldelas barnen till redan rika eller bekanta till barnen vars föräldrar redan är rika.

Nystartsbidrag via staten (som EU-stödet) har aldrig använts på rätt sätt. Några få uppsatta fick pengar att göra papegojburar och fylla på sin privata kassa, resten låg kvar i statens kassa och genererade avkastning till "någon" i form av ränta till dess EU bad om pengarna tillbaka ett gäng år senare.

För mig som verkligen vill driva ett framgångsrikt företag och anställa 100-tals individer finns det väldigt liten chans. Lågkonjunkturen från 2015 har redan krävt sina offer i form av nedlagda företag vars marknad och egendom nu ägs av svenska och utländska kapitalister och hedgefunds.

ICA-kärringarna försvann aldrig. Istället ligger de och morrar

i tidningar och på sociala forum, det ljugs och snackas skit om andra länder och människor som inte kan närvara eller försvara sig. Allt för att cheferna (deras inre demoner) har så lågt självförtroende att allt de vidrör drabbas av missämja, intriger och konflikter.

"Who's the real demon"? Inte är det AI:n i alla fall och inte är det jag!